

Dinse de Yorgun Rüzgar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Ocak 2019

Günsüz bir özrün esiriyim
Kelamsız yüreğin de vebali
Her nakşeden doğasında şiirin
Kefilim günlük üzünçlere
Bedelsiz geçmişin de sönük ateşine.

Ruhum fırarda epeydir
Temennim o ki; dememle ne değişir ki ezelden
İnen ruhuma
Garbında ölümün
Tüfek dolusu kurşun
Bahşedilmiş her şiirin
Bir kuru hecesiyim
İçimde dirlik yoksunu bir elem
Defolu yüreğin densiz sevgisine
Dokunan her şarkıda
Kıyama durduğumun da reçetesi adeta
Densiz meylettiğim.

Bazen kâfırın öfkesine delalet
Esir düştüğüm acılar
Genelde mazlum bir gölgede konuşlu
Asil yalnızlığım
Körükleyen geceyi matem bildim madem
Köhne şiirlerimde
Elimle çizdiğim rotan sözüm ona
İflah olacak bunca yankısı olmayan düşün
Seyrinde
Seğiren demli bir rüzgâr.

İçine düştüğüm kimi gayya kuyusu
Kimi hazan bahçesi
Olsa olsa kışa dönük yüzünde ölümün
Derli toplu olsa keşke
Yine içimde barınan telaşlı acı.

Buruk ya da bozguna uğramış ferman
Dünsüz günün yarına meylettiği
Bir dram belli belirsiz
Nakşeden öykülerde
Derin bir sızı
Badireler dolup da taşmış minvalinde
Öykündüğüm mutluluğun
Zamansız hükmü verilmiş kaç kez
Elimde olsa olsa
İki satıra düşen gözyaşı:
Neyden ibaret?
Neye delalet?
Demenin yok ki şartı şurtu
Bir vecizeye sığındığım
Katmerli döngünün kaybında ömrün
Yerle yeksan notalara
Kendimi zor attığım
Basireti bağlanmış bir şarkı
Sesi kısılmış yetim bir cümle...

Hani olur da...
Diyebilmenin olsa keşke bir açıklaması.
Yorgun rüzgâr dinse de
Dingin aşklar sona erse de
Sevip sevmeye dair hangi hikâyede
Yazılı ismim
Basit bir terennümü saklı tutup
Kendimce yol aldığım...